

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΜΕΝΙΔΗΣ

Από την περίοδο του Μεσοπολέμου και μετά υπάρχουν πρόσωπα που τίμησαν με την προσφορά και το έργο τους την Αλεξανδρούπολη, έγραψαν λίγες γραμμές στην ιστορία της πόλης μας και έγιναν θεμελιωτές της προκοπής αυτής της πόλης.

Ανάμεσα σ' αυτούς συγκαταλέγεται και ο Άγγελος Ποιμενίδης, που αποκαλείται από τον Γ. Μάμελη, Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης και μετέπειτα Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπ/σης Θράκης στη δεκαετία του '50, *«μεγάλος εραστής της Αλεξ/πολης και αφοσιωμένος λάτρης της, ως την ώρα που τον δέχεται στον κόρφο της».*

Το 1912, σε ηλικία 8 ετών ο Άγγελος Ποιμενίδης, βιώνει το διωγμό της οικογένειά του αναγκάζονται να εγκαταλείψει τη γενέτειρά τους, το Ορτάκιοϊ και να εγκατασταθούν στην Έδεσσα, όπου τελειώνει το Γυμνάσιο. Το 1924, μετά την αποφοίτησή του από το Διδασκαλείο της Καστοριάς, διορίζεται δάσκαλος στην Αλεξ/πολη και εγκαθίσταται εδώ με την πατρική του οικογένεια.

Το 1925 πρωτοστατεί στην ίδρυση του Πνευματικού Σωματείου «Εταιρεία Διανοούμενων», που μέλη της είναι μόνο επιστήμονες, μεταξύ των οποίων ο Θεόδωρος Κάστανος και ο Αχιλλέας Σαμοθράκης. Συνέχεια αυτής της εταιρείας αποτελεί ο «Μορφωτικός Σύλλογος Αλεξ/πολης» που συστήνει την πρώτη βιβλιοθήκη και οργανώνει τις πρώτες θεατρικές παραστάσεις, έχοντας ως στέγη το «Πασαλίκι».

Ο Άγγελος Ποιμενίδης, ως διανοούμενος, συμμετείχε ενεργά σε θέματα της πνευματικής ζωής της εποχής του, αλλά και ως πρώτος φυσιολάτρης και φωτισμένος αρχαιοφύλακας διέσωσε την μεταπολεμική «φυσιογνωμία» - περιβαλλοντική και αρχαιολογική - της Θράκης.

Η λατρεία του για όλη την περιοχή της Θράκης εκδηλώνεται μέσα από μια σειρά ερευνών, άρθρων αλλά και βιβλίων που δημοσιεύει.

1952 *«Μερικά στοιχεία από την ιστορία της Θράκης»*

1963 *«Ιστορικά και Αρχαιολογικά θέματα γύρω από την Αλεξ/πολη»*, όπου σύμφωνα με τις έρευνές του αποδεικνύει ότι η Αλεξ/πολη δεν είναι το άσημο Δεδέαγατς, αλλά βρίσκεται στο κέντρο ιστορικών πόλεων (Σάλης, Ζώνης, Μεσημβρίας, Δορίσκου) και μάλιστα είναι χτισμένη στο χώρο της αρχαίας Σάλης (μαρτυρία του Ηροδότου όπου προκύπτει ότι η Σάλη ήταν παραθαλάσσια και επίσης πιθανόν να διέθετε και λιμένα).

Ως πρώτος φυσιολάτρης, μια από τις προσφιλέστερες δραστηριότητές του αποτελεί ο κόσμος των πουλιών, τον οποίο μελετούσε και ερευνούσε. Επί 20 και πλέον χρόνια δημοσίευε

στα περιοδικά «Κυνηγετικά Νέα» και «Κυνηγεσία και Κυνοφιλία» βαθυστόχαστα άρθρα, επιστημονικές μελέτες, διηγήματα, ηθογραφίες, ποιήματα, αναφορικά με τον κυνηγετικό κόσμο.

Ως παιδαγωγός, η διακονία του στον ιερό ναό της παιδείας είναι συνδεδεμένη με το 3^ο Δ.Σ. Αλεξ/πολης. Ήταν η κυρίαρχη μορφή του 3^{ου} Δ.Σ. Αλεξ/πολης, το σχολείο του Ποιμενίδη και κάθε χρόνο γινόταν αγώνας για την εγγραφή μαθητών σε αυτό (Γ. Μάμελης).

Όσοι είχαν την ευτυχία να φοιτήσουν σ' αυτό τον θεωρούν την ενσάρκωση μιας ατελείωτης αγάπης προς το παιδί. Με την επιστημονική του κατάρτιση, στην Αθήνα τελείωσε τη Μετεκπαίδευση διδασκάλων και συγχρόνως πήρε το πτυχίο από τη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, είχε οργανώσει τη σχολική ζωή.

Το 3^ο Δημοτικό, το σχολείο του Ποιμενίδη, έγινε Πρότυπο, εφαρμόζονταν νέες μέθοδοι διδασκαλίας της εποχής εκείνης (Decroly, ολική προσέγγιση λέξεων, απόκτηση τεχνογνωσίας και η ανάπτυξη δεξιοτήτων σκέψης) και την εργασία του παρακολουθούσαν δάσκαλοι από όλη την περιφέρεια.

Είχε εφοδιάσει το σχολείο με σχολικό κινηματογράφο, εποπτικά όργανα, δανειστική βιβλιοθήκη. Διοργάνωνε εκδρομές, γιορτές και θεατρικές παραστάσεις οι οποίες δίνονταν όχι μόνο στην έδρα του σχολείου αλλά και σε άλλες πόλεις της Θράκης.

Από το 1956 διατέλεσε διευθυντής του 3ου Δημοτικού Σχολείου, από το οποίο συνταξιοδοτήθηκε το 1962.

Ήταν μια πολυεδρική προσωπικότητα, χαρακτηρίζονταν από τον ανθρωπισμό του, έμεινε ως το τέλος γνήσιος Θρακιώτης, διαλεχτός δάσκαλος κι ένα μεγάλο παιδί της πόλης μας, ως το θάνατό του, 22 Οκτωβρίου 1968.